

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu vaidlustatud kohtuotsus;
- tühistada komisjoni otsus juhtumis COMP/39.639 – optilised kettaseadmed apellante puudutavas osas;
- tühistada selle otsusega apellantidele määratud trahv või vähendada seda;
- jätta komisjoni kanda kõik esimese astme ja apellatsioonimenetluse kohtukulud; ja
- teha muid korraldusi, mis võivad käesolevas asjas vajalikud olla.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitavad apellandid neli väidet.

Esimene väide, et esimeses kohtuastmes esitatud esimese väite esimese, teise ja kolmanda osaga seoses on õigusnormi rikutud, mis seisneb oluliste menetlusnormide ja kaitseõiguste rikkumises.

Teine väide, et õigusnormi on rikutud seoses ühe ja vältava rikkumise olemasolu tuvastamisel.

Kolmas väide, et rikutud on kaitseõigusi ning kohaldatud vääralt õiguslikku standardit.

Neljas väide, et rikutud on olulisi menetlusnorme; ei ole piisavalt esitatud põhjendusi, miks lükati tagasi esimeses kohtuastmes esitatud teise väite esimene osa (kohtualluvuse puudumine); ja õigusnormi rikkumised seoses tõendite vastuvõetavuse hindamisega.

**Silver Plastics GmbH & Co. KG ja Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG 20. septembril
2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 11. juuli 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas
T-582/15: Silver Plastics GmbH & Co. KG ja Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG versus Euroopa
Komisjon**

(kohtuasi C-702/19)

(2019/C 383/62)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellandid: Silver Plastics GmbH & Co. KG KG (esindajad: *Rechtsanwalt M. Wirtz* ja *Rechtsanwalt S. Möller*) ja Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG (esindaja: *Rechtsanwalt C. Karbaum*)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

1. tühistada vaidlustatud kohtuotsus ja saata kohtuasi uueks läbivaatamiseks tagasi Üldkohtusse;
2. teise võimalusena tühistada vaidlustatud kohtuotsus ning teise apellandi osas tühistada vaidlusalune otsus ja esimese apellandi osas vähendada määratud trahvisummat;
3. kolmanda võimalusena tühistada vaidlustatud kohtuotsus ja vähendada apellantidele solidaarselt määratud trahvisummat;
4. mõista komisjonilt välja kohtukulud apellatsioonimenetluses ja menetluses Üldkohtus.

Väited ja peamised argumendid

Esimeses väites leiavad apellandid, et Üldkohus on rikkunud ELL artikli 6 lõiget 3, EIÕK artikli 6 lõiget 1 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 lõiget 2 koostoimes vahetu uurimise põhimõttega.

Apellantide arvates on Üldkohus rikkunud menetlusnormi, kuna vaatamata apellantide korduvatele taotlustele ei ole Üldkohus tunnistajana kohtusse kutsunud ega ütlusi võtnud isikult W., kes on konkurendi L. esitatud leebema kohtlemise taotluse – mida apellantide kahjaks võeti arvesse – oluline allikas. Lisaks ei loetud kogumis usaldusväärseks apellantide kirjalikult esitatud ja leebema kohtlemise taotlusega vastuolus olevaid W. ütlusi, ilma et W. oleks selles osas ära kuulatud. Tõendite vahetu uurimise põhimõtte kohaselt oleks Üldkohus pidanud W. kohtusse kutsuma ning teda (vahetult) isiklikult küsitlema.

Teises väites leiavad apellandid, et Üldkohus on rikkunud EIÕK artikli 6 lõikes 1 (koostoimes lõike 3 punktiga d) sätestatud võistlevuse põhimõtet.

Vaatamata apellantide korduvatele taotlustele, keeldus Üldkohus võistlevas menetluses W.-d küsitlemast kui leebema kohtlemise taotluse – mida apellantide kahjaks võeti arvesse – asjakohast allikat. Ilma et Üldkohus võimaldaks vastandamist, annab ta leebema kohtlemise taotluses W. ütluste usutavusele menetlusnormide rikkudes hinnangu ning rajab apellantide süüdimõistmise peamiselt nendele ütlustele, ilma et esineksid õiguspärased alused võistlevuse põhimõtte piiramiseks.

Kolmandas väites leiavad apellandid, et rikutud on EIÕK artikli 6 lõike 3 punktis d sätestatud võrdsuse põhimõtet.

Apellantide arvates on Üldkohus rikkunud menetlusnormi, kuna vaatamata apellantide korduvatele taotlustele ei ole Üldkohus W.-d kui õigustavat tunnistajat üle kuulanud, kuigi eelnevas trahvi määramise menetluses kohtus komisjon W.-ga kui leebema kohtlemise taotluse asjakohase allikaga, ilma et apellandid oleksid sellest teadnud, välistades apellandid, ning ilma selle kohta protokolliga koostamata. Pooltele tagatud võrdsust rikub ka keeldumine tunnistajana ära kuulata teised apellantide poolt nimetatud õigustavad tunnistajad.

Neljandas väites leiavad apellandid, et rikutud on Euroopa Kohtu põhikirja artiklist 36 koostoimes artikli 53 lõikega 1 tulenevat põhjendamiskohustust, kuna apellandid ei mõista, i) millest järeldas Üldkohus (seda kinnitades) osalemise väidetavates konkurentsivastastes kontaktides, ii) miks Üldkohus on seisukohal, et W. õigustavad (kirjalikud) ütlused ei ole usaldusväärsed, ning iii) millistel konkreetsel põhjustel keeldus Üldkohus vastandamisest.

Viienda väite kohaselt on väidetavalt rikutud määruse (EÜ) nr 1/2003 (¹) artikli 23 lõiget 3, kuna Üldkohus järeldas liiga kaugele minnes, et tegemist on ühe ja jätkuva rikkumisega.

Üldkohtu järelduste kohaselt ei osalenud apellandid konkurentsivastases tegevuses kogu väidetava ajavahemiku jooksul, mil rikkumine kõigis tootevaldkondades toime pandi. Samas nõustus Üldkohus trahvisummaga, mis arvatati kõigi tootevaldkondade käibe alusel rikkumise kogu väidetava perioodi jooksul.

Kuuenda väite kohaselt on rikutud määruse nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 esimest ja teist lauset.

Üldkohus rikkus õigusnormi, kui lähtus sellest, et apellandid on üks majandusüksus, ning võttis seetõttu ekslikult esimese apellandi käibe arvesse trahvisumma arvutamisel, kuigi apellandid olid selgitanud, miks teine apellant ei mõjuta otsustavalt esimest apellanti, lükates sellega ümber Üldkohtu kasutatud majandusliku üksuse eelduse.

Seitsmendas väites leiavad apellandid, et trahvisumma on määruse nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 teise lõigu alusel valesti arvatud, kuna Üldkohus võttis trahvisumma määramisel ekslikult arvesse teise apellandi endise tütaretevõtja käibe. Seetõttu ületab trahvisumma seaduses ette nähtud ülempiiri, milleks on 10 % trahvi saanud ettevõtja käibest.

⁽¹⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1/2003, 16. detsember 2002, asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT erivaljaanne 08/02, lk 205).

**CCPL - Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC jt 20. septembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus
Üldkohtu (seitsmes koda) 11. juuli 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-522/15: CCPL jt versus komisjon**

(kohtuasi C-706/19 P)

(2019/C 383/63)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellandid: CCPL - Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o. (esindajad: advokaadid S. Bariatti, E. Cucchiara, A. Cutrupi)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada käesolevas apellatsioonkaebuses määratletud ulatuses vaidlustatud kohtuotsus ja sellest tulenevalt vaidlusalune otsus apellantidele trahvi määravas osas, kuna rikutud on määruse (EÜ) nr 1/2003 (¹) artikli 23 lõiget 2 ning proportsionaalsuse ja sobivuse põhimõtet;